

Αριθμός 1145

ΟΙ ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 2001 ΜΕΧΡΙ 2009
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΤΟΥ 2001, 122(Ι) ΤΟΥ 2001, 139(Ι) ΤΟΥ 2002, 10(Ι) ΚΑΙ 80(Ι) ΤΟΥ 2003, 144(Ι) ΤΟΥ 2004,
117(Ι) ΤΟΥ 2005, 9(Ι) ΚΑΙ 82(Ι) ΤΟΥ 2007 ΚΑΙ 108(Ι) ΤΟΥ 2009)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 10

Ο Έφορος Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 10 των περί Ελέγχου των Κρατικών Ενισχύσεων Νόμων του 2001 μέχρι 2009, (εφεξής καλουμένων ως ο «Νόμος»), εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Σχέδιο Παροχής Οικονομικής Ενίσχυσης στους Συνδέσμους Προστασίας Φυτών.

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ:

Στις 12 Φεβρουαρίου 2014 κοινοποιήθηκε από το Τμήμα Γεωργίας του Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων προσχέδιο Μέτρου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Σχέδιο Παροχής Οικονομικής Ενίσχυσης στους Συνδέσμους Προστασίας Φυτών» (εφεξής το «Μέτρο»).

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΕΝΤΟΣ ΜΕΤΡΟΥ:

(α) Αρμόδια Αρχή

Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Τμήμα Γεωργίας (εφεξής η «Αρμόδια Αρχή»).

(β) Στόχοι του κοινοποιηθέντος Μέτρου

Σκοπός του Μέτρου είναι η χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης στους Συνδέσμους Προστασίας Φυτών (εφεξής οι «Σύνδεσμοι») για αγορά των κατάλληλων υπηρεσιών και μέσων φυτοπροστασίας για τους παραγωγούς – μέλη τους.

(γ) Διαδικασία

Σύμφωνα με τους περί Ιδρύσεως Συνδέσμων για την Προστασία των Φυτών Νόμους του 1972 έως 2007 (εφεξής οι «Νόμοι 1972 έως 2007»), ο Υπουργός Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος δύναται να κηρύξει μια γεωργική περιοχή με κοινά προβλήματα εχθρών και ασθενειών των φυτών ως «γεωργική περιφέρεια» και να εξουσιοδοτήσει το Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας να συγκαλέσει συνεδρίαση των παραγωγών της εν λόγω «γεωργικής περιφέρειας» με σκοπό την ίδρυση Συνδέσμου για την ομαδική καταπολέμηση εχθρών και ασθενειών ή την προστασία συγκεκριμένης καλλιέργειας.

Η ευθύνη για την οργάνωση και διαχείριση όλων των υποθέσεων του Συνδέσμου ανήκει σε επιτροπή η οποία αποτελείται από αιρετά μέλη, τα οποία είναι παραγωγοί εντός της σχετικής «γεωργικής περιφέρειας». Ο Διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας ή αντιπρόσωπός του είναι Πρόεδρος, ενώ ο Έπαρχος ή ο αντιπρόσωπός του είναι μέλος της επιτροπής. Η επιτροπή είναι αρμόδια να οργανώνει και να συγχρονίζει ομαδικές ενέργειες των μελών του Συνδέσμου για την προστασία και αντιμετώπιση εχθρών και ασθενειών και να διαχειρίζεται όλα τα έξοδα και έσοδα του Συνδέσμου. Η Επιτροπή αναλαμβάνει την προμήθεια, μέσω της διαδικασίας δημοσίων συμβάσεων, των απαιτούμενων ποσοτήτων φυτοπροστατευτικών προϊόντων και μέσων φυτοπροστασίας.

Η επιτροπή του Συνδέσμου υποβάλλει κατ' έτος στον Υπουργό Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος για έγκριση τα μέτρα προστασίας τα οποία προτίθεται να εφαρμόσει σε φυτείες εντός της γεωργικής περιφέρειας για αντιμετώπιση ορισμένων εχθρών ή ασθενειών κατά τη διάρκεια του έτους. Υποβάλλει, επίσης, κατάσταση με τα υπολογιζόμενα έσοδα και έξοδα και κατά προσέγγιση την υπολογιζόμενη δαπάνη ανά δέντρο ή ανά δεκάριο των φυτειών για τις οποίες θα διεξαχθούν ομαδικές ενέργειες για την αντιμετώπιση εχθρών και ασθενειών.

Ο Σύνδεσμος αγοράζει φυτοπροστατευτικά προϊόντα ή άλλα μέσα φυτοπροστασίας με τη διαδικασία των δημόσιων προσφορών. Στη συνέχεια ο Σύνδεσμος τα διαθέτει στους παραγωγούς – μέλη, για προστασία της καλλιέργειας για την οποία ιδρύθηκε, από τους εχθρούς και τις ασθένειες που περιλαμβάνει στο ετήσιο πρόγραμμα εργασιών τους. Μέρος των δαπανών των Συνδέσμων για την αγορά φαρμάκων καλύπτεται από την Αρμόδια Αρχή. Ο Σύνδεσμος είναι δυνατό να διευθετήσει τη συγκρότηση συνεργείων για διενέργεια ψεκασμών εντός της «γεωργικής περιφέρειας» ή να εκμισθώσει υπηρεσίες.

(δ) Δικαιούχοι για συμμετοχή στο κοινοποιηθέν Μέτρο

Δικαίωμα συμμετοχής στο Μέτρο έχουν οι Σύνδεσμοι η ίδρυση και λειτουργία των οποίων διέπεται από τους Νόμους 1972 έως 2007 και έχουν υπόσταση νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου με δραστηριοποίηση σε «γεωργική περιφέρεια» που ευρίσκεται στα όρια μιας ή περισσότερων κοινοτήτων και με παραγωγούς – μέλη που ασχολούνται στους συγκεκριμένους τομείς της γεωργίας για τους οποίους ιδρύθηκε ο Σύνδεσμος και δύναται να επωφελούνται από τις δραστηριότητες του Συνδέσμου. Δικαιούχοι του Μέτρου είναι οι παραγωγοί-μέλη των Συνδέσμων οι οποίοι δυνατό να είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα ασχολούμενα εντός της «γεωργικής περιφέρειας» στην παραγωγή γεωργικών προϊόντων. Το Μέτρο αφορά μόνο τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις όπως καθορίζονται στη Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής της 6^{ης} Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (εφεξής «η Σύσταση για τις ΜΜΕ»).

(ε) Διάρκεια κοινοποιηθέντος Μέτρου

Η διάρκεια του Μέτρου, όπως κοινοποιήθηκε, είναι μέχρι την 31.12.2018, νοουμένου ότι υφίστανται και λειτουργούν Σύνδεσμοι Προστασίας Φυτών βάσει του Νόμου, των εκάστοτε τροποποιήσεων του ή της αντικατάστασής του.

(ζ) Επιλέξιμες δαπάνες και ένταση της ενίσχυσης

¹ Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 124 της 20^{ης} Μαΐου 2003, σ. 36.

Η ένταση της ενίσχυσης και οι επιλέξιμες δαπάνες του κοινοποιηθέντος Μέτρου είναι:

- Οικονομική ενίσχυση μέχρι 30% της αξίας αγοράς φυτοπροστατευτικών μέσων για μαζική παγίδευση και παρακολούθησης εντόμων.
- Οικονομική ενίσχυση μέχρι 50% για δαπάνες εκμίσθωσης υπηρεσιών για διεξαγωγή ομαδικών ψεκασμών.
- Οικονομική ενίσχυση μέχρι 30% για ελκτικά έξοδα με ανώτατο ποσό ετησίως τα €300 και οικονομική ενίσχυση μέχρι 100% για υπηρεσίες ταμιά με ανώτατο ποσό ετησίως τα €1000.
- Οικονομική ενίσχυση μέχρι 100% με ανώτατο ποσό τα €200 ετησίως για δαπάνες αγοράς και έκδοσης έντυπου και ηλεκτρονικού υλικού.
- Οικονομική ενίσχυση μέχρι 20% με ανώτατο ποσό τα €400 ετησίως για κάθε Σύνδεσμο για έξοδα αποθήκευσης περιουσιακών στοιχείων του Συνδέσμου.
- Οικονομική ενίσχυση μέχρι 30% της αξίας φυτοπροστατευτικών προϊόντων για την βιολογική καλλιέργεια.

(στ) Προϋπολογισμός του κοινοποιηθέντος Μέτρου

Ο ετήσιος προϋπολογισμός του Μέτρου υπολογίζεται στις €100.000 και θα επανεξετάζεται κάθε έτος η συμπεριληφθή του στον εκάστοτε προϋπολογισμό του κράτους με βάση τις δημοσιονομικές συνθήκες και τις διαθέσιμες πιστώσεις.

(η) Σώρευση

Το κοινοποιηθέν Μέτρο δεν απαγορεύει τη σώρευση με άλλες κρατικές ή κοινοτικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες.

(θ) Νομική βάση

Οι περί Ιδρύσεως Συνδέσμων Προστασίας Φυτών Νόμοι 1972 έως 2007, οι εκάστοτε τροποποιήσεις ή αντικατάσταση τους και η Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που θα εγκρίνει το Μέτρο.

3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ:

(α) Βάσει του άρθρου 9Α(α) του Νόμου, ο Έφορος αξιολογεί και εγκρίνει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 10, τις ενισχύσεις που χορηγούνται στη Δημοκρατία, κατ' εφαρμογή των κανονισμών για την εξαίρεση ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο Άρθρο 108, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής η «ΣΛΕΕ»), που έχουν εκδοθεί ή θα εκδοθούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εφεξής η «Επιτροπή») δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98² όπως αυτός τροποποιήθηκε από τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 733/2013³.

Επίσης, το άρθρο 10 του Νόμου αναφέρει ότι η Αρμόδια Αρχή, πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας έγκρισης κρατικής ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 9Α(α), κοινοποιεί προσχέδιο της εν λόγω ενίσχυσης στον Έφορο.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «κρατική ενίσχυση» σημαίνει κάθε μέτρο το οποίο πληροί όλα τα κριτήρια που καθορίζονται στο Άρθρο 107, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ.

Το ως άνω Άρθρο της ΣΛΕΕ αναφέρει ότι «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα συνθήκη ορίζει άλλως».

(β) Το κοινοποιηθέν Μέτρο κρίθηκε ότι συνιστά κρατική ενίσχυση, διότι ικανοποιεί σωρευτικά τα κριτήρια του Άρθρου 107, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ:

- (i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο διότι η ενίσχυση θα παρέχεται από το Τμήμα Γεωργίας, δηλαδή από φορέα του κράτους. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες.
- (ii) Παρέχει οικονομικό πλεονέκτημα στους δικαιούχους, εφόσον τους απαλλάσσει από δαπάνες για την προστασία των καλλιεργειών τους από νόσους των φυτών τις οποίες υπό κανονικές συνθήκες θα επωμίζονταν οι ίδιοι.
- (iii) Είναι επιλεκτικό, διότι απευθύνεται σε ορισμένες επιχειρήσεις ενός συγκεκριμένου οικονομικού κλάδου, δηλαδή σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της γεωργίας και οι οποίες εντάσσονται εντός μιας «γεωργικής περιφέρειας».
- (iv) Το τελευταίο κριτήριο, δηλαδή αυτό της νόθευσης του ανταγωνισμού σε βαθμό επηρεασμού των ενδοκοινοτικών συναλλαγών, ικανοποιείται, αφού τα γεωργικά προϊόντα αποτελούν αντικείμενο ενδοκοινοτικών συναλλαγών. Λόγω της ύπαρξης της κοινής αγροτικής πολιτικής, κάθε ενίσχυση στο γεωργικό τομέα, οσοδήποτε μικρή, προς όφελος ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής, πρέπει να θεωρείται ότι έχει τη δυνατότητα να απειλήσει με νόθευση του ανταγωνισμού και να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

(γ) Το κοινοποιηθέν Μέτρο βασίζεται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 της Επιτροπής της 15^{ης} Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με την εφαρμογή των Άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων και για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001,⁴ όπως αυτός τροποποιήθηκε από τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1114/2013 της Επιτροπής της 7^{ης} Νοεμβρίου 2013 για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 όσον αφορά τη διάρκεια εφαρμογής

² Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 142 της 14^{ης} Μαΐου 1998, σ. 1.

³ Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 204 της 31^{ης} Ιουλίου 2013, σ. 11.

⁴ Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 358, της 16/12/2006, σ. 3.

του ⁵ (εφεξής ο «Κανονισμός 1857/2006»). Ο Έφορος προχώρησε στην αξιολόγηση του συγκεκριμένου Μέτρου βάσει των διατάξεων του εν λόγω Κανονισμού.

i. Πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού

Η παράγραφος 1 του άρθρου 1 του Κανονισμού 1857/2006 καθορίζει ότι αυτός εφαρμόζεται σε διαφανείς ενισχύσεις που χορηγούνται σε μικρές και μεσαίες γεωργικές εκμεταλλεύσεις (αγροκτήματα), οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής γεωργικών προϊόντων. Κατ' αρχάς, όπως αναφέρεται ρητά στην παράγραφο 18 του άρθρου 2 του Κανονισμού, οι άμεσες επιχορηγήσεις, όπως αυτές που προνοεί το Μέτρο, αποτελούν διαφανείς ενισχύσεις για τις οποίες είναι δυνατόν να υπολογιστεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης ως ποσοστό επί των επιλέξιμων δαπανών, χωρίς να χρειάζεται να διενεργηθεί εκτίμηση επικινδυνότητας.

Το κοινοποιηθέν Μέτρο περιορίζεται στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής γεωργικών προϊόντων και υιοθετεί πλήρως τον ορισμό για τις «μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις», όπως αυτός παρέχεται στη Σύσταση για τις ΜΜΕ. Ως εκ τούτου το Μέτρο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 1857/2006.

ii. Εντάσεις και επιλέξιμες δαπάνες

Το άρθρο 10 του Κανονισμού 1857/2006 επιτρέπει αποζημιώσεις με ένταση ενίσχυσης μέχρι 100% σε γεωργούς για τις δαπάνες πρόληψης και εκρίζωσης νόσων φυτών και αντιμετώπισης της προσβολής από επιβλαβείς οργανισμούς στις οποίες υποβλήθηκαν και που αφορούν υγειονομικούς ελέγχους, εξετάσεις και άλλα μέτρα ανίχνευσης, αγορά και χρήση εμβολίων, φαρμάκων και φυτοπροστατευτικών προϊόντων και καταστροφή καλλιεργειών.

Το Μέτρο προβλέπει τα ακόλουθα προς τους Συνδέσμους Προστασίας Φυτών:

- οικονομική ενίσχυση μέχρι 30% για φυτοπροστατευτικά μέσα μαζικής παγίδευσης ή παρακολούθησης ζωικών οργανισμών.
- οικονομική ενίσχυση μέχρι 50% για την εκμίσθωση υπηρεσιών για την διενέργεια ομαδικών ψεκασμών στις φυτείες των μελών για πρόληψη και θεραπεία από των εχθρών και των ασθένειών.
- οικονομική ενίσχυση μέχρι 30% για ελκτικά έξοδα και οικονομική ενίσχυση μέχρι 100% για υπηρεσίες ταμιά.
- οικονομική ενίσχυση μέχρι 100% για τις δαπάνες αγοράς και έκδοσης έντυπου και ηλεκτρονικού υλικού.
- οικονομική ενίσχυση μέχρι 20% για έξοδα αγοράς ή ενοικίασης αποθηκευτικών χώρων.
- οικονομική ενίσχυση μέχρι 30% της αξίας για αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων που επιτρέπονται στην βιολογική γεωργία.

Το στοιχείο β) της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Κανονισμού 1857/2006 αναφέρει ότι η ενίσχυση πρέπει να χορηγείται σε είδος μέσω επιδοτούμενων υπηρεσιών και δεν πρέπει να περιλαμβάνει άμεσες πληρωμές σε παραγωγούς. Η πρόνοια αυτή του Κανονισμού 1857/2006 ικανοποιείται, δεδομένου ότι οι παραγωγοί δε λαμβάνουν άμεσες πληρωμές αλλά απολαύουν επιδοτούμενων υπηρεσιών και φαρμάκων από το Σύνδεσμό τους στον οποίο παρέχονται οι ετήσιες πληρωμές από την Αρμόδια Αρχή. Το Μέτρο προβλέπει ότι οι Σύνδεσμοι, πέραν από τα φάρμακα που προσφέρουν σε επιδοτημένη τιμή στους γεωργούς, παρέχουν επιδοτημένες ή και δωρεάν υπηρεσίες.

iii. Πρόσθετοι περιορισμοί

Το άρθρο 10(4), (5) και (6) του Κανονισμού 1857/2006 θέτει επιπρόσθετους όρους για τις ενισχύσεις για την αποζημίωση των γεωργών για τις δαπάνες πρόληψης και εκρίζωσης νόσων των φυτών:

(1) Οι ενισχύσεις πρέπει να καταβάλλονται σε σχέση με νόσους ή προσβολές από επιβλαβείς οργανισμούς για τις οποίες υφίστανται, σε κοινοτικό ή εθνικό επίπεδο, νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις. Άρα οι ενισχύσεις πρέπει να εντάσσονται στο πλαίσιο δημόσιου προγράμματος σε κοινοτικό, εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο για την πρόληψη, τον έλεγχο ή την εκρίζωση της σχετικής νόσου ή του επιβλαβούς οργανισμού. Οι νόσοι και η προσβολή από επιβλαβείς οργανισμούς πρέπει να προσδιορίζονται σαφώς στο πρόγραμμα, το οποίο πρέπει επίσης να περιλαμβάνει περιγραφή των σχετικών μέτρων.

Η Επιτροπή του κάθε Συνδέσμου υποβάλλει κατ' έτος στον Υπουργό Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος για έγκριση τα μέτρα προστασίας τα οποία προτίθεται να εφαρμόσει σε φυτείες εντός της «γεωργικής περιφέρειας» για αντιμετώπιση ορισμένων εχθρών ή ασθενειών κατά τη διάρκεια του έτους και συνεπώς θεωρείται ότι η προϋπόθεση αυτή πληροίται.

(2) Η ενίσχυση δεν πρέπει να συνδέεται με νόσο για την οποία η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει ειδική επιβάρυνση για μέτρα ελέγχου.

(3) Η ενίσχυση δεν πρέπει να συνδέεται με μέτρα για τα οποία η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει ότι το κόστος τους επιβαρύνει τη γεωργική εκμετάλλευση, εκτός εάν το κόστος των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης αντισταθμίζεται πλήρως από υποχρεωτικές επιβαρύνσεις των παραγωγών.

Το Μέτρο αναφέρει ρητά ότι η ενίσχυση δεν πρέπει να συνδέεται με νόσο για την οποία η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει ειδική επιβάρυνση για μέτρα ελέγχου και απαγορεύει ενισχύσεις που συνδέονται με μέτρα για τα οποία η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει ότι το κόστος τους επιβαρύνει τη γεωργική εκμετάλλευση, οπότε οι δυο προαναφερθέντες όροι του Κανονισμού 1857/2006 πληρούνται.

Η παράγραφος 8 του άρθρου 10 του Κανονισμού 1857/2006 αναφέρει ότι τα καθεστώτα ενίσχυσης πρέπει να θεσπιστούν εντός τριών ετών μετά την πραγματοποίηση της δαπάνης ή της ζημίας. Η ενίσχυση πρέπει να καταβάλλεται εντός τεσσάρων ετών μετά την πραγματοποίηση της δαπάνης ή της ζημίας. Το Μέτρο ικανοποιεί την πιο πάνω πρόνοια.

⁵ Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L298, της 8/11/2013, σ.34

iv. Σώρευση

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού 1857/2006 απαγορεύεται η σώρευση με άλλη κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του Άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ ή με χρηματοδοτικές συνεισφορές των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που καλύπτονται από το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 88 παράγραφος 1 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005⁶, ή με χρηματοδοτικές συνεισφορές της Κοινότητας σε σχέση με τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, εφόσον η σώρευση αυτή έχει ως αποτέλεσμα η ένταση ενίσχυσης να υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίζεται στον Κανονισμό 1857/2006. Κατά συνέπεια το Μέτρο πρέπει να συμπεριλάβει σχετική απαγόρευση ώστε να ικανοποιείται η πρόνοια του άρθρου 19 του Κανονισμού 1857/2006.

v. Διάρκεια

Σύμφωνα με το άρθρο 23 (1) του Κανονισμού 1857/2006, όπως αυτό έχει τροποποιηθεί από το άρθρο 1 του Κανονισμού 1114/2013⁷, η περίοδος εφαρμογής του ξεκινά από την 1^η Ιανουαρίου 2007 και λήγει τις 30 Ιουνίου 2014. Το άρθρο 23 (3) αναφέρει ότι τα απαλλασσόμενα βάσει του εν λόγω Κανονισμού καθεστώτα ενισχύσεων εξακολουθούν να απαλλάσσονται για περίοδο 6 μηνών μετά την ημερομηνία λήξης της ισχύος του Κανονισμού 1857/2006. Αυτό σημαίνει ότι ενισχύσεις βάσει του Κανονισμού 1857/2006 μπορούν να χορηγηθούν μέχρι και τις 31/12/2014. Το Μέτρο δύναται να εγκριθεί, με νομική ασφάλεια, μόνο για την περίοδο για την οποία υφίσταται ο Κανονισμός 1857/2006.

Όσον αφορά την περίοδο από την 1.1.2015 έως την 31.12.2018 το Μέτρο θα δύναται να συνεχιστεί υπό την προϋπόθεση ότι θα προσαρμοστεί με τις πρόνοιες του νέου Απαλλακτικού Κανονισμού ο οποίος θα εγκριθεί σύντομα και αναμένεται να περιλαμβάνει αντίστοιχες διατάξεις με αυτές του υφιστάμενου Κανονισμού. Σε διαφορετική περίπτωση, η ισχύς του Μέρου, θα πρέπει να τερματιστεί στις 31/12/2014. Η Αρμόδια Αρχή, για να παρατείνει τη διάρκεια του Μέρου μετά την 31.12.2014 θα πρέπει πριν την ημερομηνία αυτή να τροποποιήσει κατάλληλα το Μέτρο ούτως ώστε να συνάδει με τις πρόνοιες του νέου Κανονισμού και να το κοινοποιήσει εκ νέου στον Έφορο για έκδοση Απόφασης.

Με βάση το Νόμο, τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, όπως αυτός τροποποιήθηκε από τον Κανονισμό (ΕΕ) 733/2013 και τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 της Επιτροπής, της 15^{ης} Δεκεμβρίου 2006 όπως αυτός τροποποιήθηκε από τον 1141/2013, κρίθηκε πως το κοινοποιηθέν Μέτρο πληροί τις προϋποθέσεις και ως εκ τούτου μπορεί να εγκριθεί, νοουμένου ότι θα περιοριστεί η διάρκειά του ως τις 31.12.2014 και θα ενσωματωθεί σε αυτό η πιο πάνω παρατήρηση για τη σώρευση.

4. ΑΠΟΦΑΣΗ:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

A. Το κοινοποιηθέν Μέτρο ενισχύσεων με τίτλο «Σχέδιο Παροχής Οικονομικής Ενίσχυσης στους Συνδέσμους Προστασίας Φυτών» πληροί σωρευτικά όλες τις προϋποθέσεις του Άρθρου 107, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ και ως εκ τούτου συνιστά κρατική ενίσχυση.

B. Το Μέτρο είναι συμβατό με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 της Επιτροπής, της 15^{ης} Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή των Άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001, όπως αυτός τροποποιήθηκε από τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1114/2013 και εγκρίνεται από τον Έφορο βάσει του άρθρου 9Α (α) του Νόμου νοουμένου ότι :

α) Η διάρκεια του θα περιοριστεί μόνο μέχρι τις 31/12/2014, και

β) θα ενσωματωθεί στο Μέτρο η ακόλουθη πρόνοια: «Απαγορεύεται η σώρευση με άλλη κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του Άρθρου 107, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ ή με χρηματοδοτικές συνεισφορές των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που καλύπτονται από το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 88, παράγραφος 1, του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, ή με χρηματοδοτικές συνεισφορές της Κοινότητας σε σχέση με τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, εφόσον η σώρευση αυτή έχει ως αποτέλεσμα η ένταση ενίσχυσης να υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίζεται στον Κανονισμό έτσι ώστε να ικανοποιείται το άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006».

Γ. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Τμήμα Γεωργίας του Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος.

ΟΝΟΦΡΙΟΣ ΚΟΥΛΛΑ,
Έφορος Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων.

Λευκωσία, 21 Φεβρουαρίου, 2014.

E.E.K.E.25.06.002.357 (861.2.3.23.1.1.12)

⁶ Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 277 της 21^{ης} Οκτωβρίου 2005, σ. 1.

⁷ Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 298 της 8ης Νοεμβρίου 2013, σ. 34.